

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑΝ ΑΚΟΜΗ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ

Τον τελευταίο καιρό ήρθε πολύ έντονα στο προσκήνιο το θέμα περί μεταναστών, προκλητικά αναφερόμενο σαν "πρόβλημα" των κατοίκων της κάθε φορά κοινότητας που συνυπάρχει με μεγάλο πληθυσμό μεταναστών. Γιατί όσο η παρουσία των προσφύγων δεν ήταν δυναμική πολλοί από τους κατοίκους έδειχναν ένα πνεύμα φιλανθρωπίας και συμπόνιας για τους "κακόμοιρους" και "κατατρεγμένους" (και λοιπά επίθετα υποβάθμισης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας τους) γνωρίζοντας όμως πως οι μετανάστες δεν βρίσκονται σε άμεση σχέση με τη ζωή τους. Όταν όμως οι μετανάστες αποφάσισαν να διαμαρτυρηθούν, μετά από πάμπολλες αφορμές, κάποιοι έδειξαν τον πραγματικό τους εαυτό στην πολωμένη κατάσταση που αναπόφευκτα δημιουργήθηκε κρατώντας μια εχθρική στάση.

Αφορμή για τη διαμαρτυρία των προσφύγων στάθηκε ο σοβαρός τραυματισμός ενός ακόμη μετανάστη την Καθαρά Δευτέρα στην προσπάθειά του να ανέβει σε μια διερχόμενη νταλίκα επί της Ηρώων Πολυτεχνείου. Κυνηγώντας όχι μια καλύτερη ζωή, αλλά την ίδια τη ζωή που του έχουν στερήσει. Το γεγονός αυτό ώθησε τους μετανάστες στην καταστροφή της νταλίκας, σε συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής του κράτους καθώς και συμπλοκές με μια μερίδα φασιστοειδών που "έδωσαν ένα χεράκι" (με μια

πέτρα επάνω) στις διμοιρίες των ματ που βρίσκονταν εκεί και έπνιξαν την περιοχή στα δακρυγόνα και τα χημικά. Αυτό που ακολούθησε τις επόμενες μέρες ήταν ένα όργιο σε τοπικά αλλά και πανελλαδικά κανάλια με προσκεκλημένους αφενός τους κλασικούς ρατσιστές που αντιπροσωπεύουν τη φωνή κάθε ακροδεξιού στοιχείου και αφετέρου αυτούς που κρατούν μια δήθεν αντικειμενική και ουδέτερη στάση στο θέμα μετανάστες και πολίτες-ρατσιστές με μπροστάρη μια κακέκτυπη μορφή ανθρωπισμού. Ουσιαστικά δηλαδή έβαλαν στην ίδια μοίρα απ' τη μια ανθρώπους που αναγκάστηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους περνώντας χίλιες δυο κακουχίες, υφιστάμενοι την εκμετάλλευση από δουλεμπόρους και το επικίνδυνο κυνηγητό στα σύνορα από τους συνοριοφύλακες κι' την άλλη τους βολεμένους κατοίκους που διαμαρτύρονται για την ομορφιά της πόλης τους η οποία καλάει, μεταδίδοντας παράλληλα ρατσισμό και φόβο και προβάλλοντας το γεγονός σαν μια κατάσταση του στυλ "δεν πάει άλλο" κτλ. Είναι αυτοί οι προαπιστές της κοινωνικής ειρήνης που φώναζαν ότι διαταράσσεται από τους μετανάστες, μιας κοινωνικής ειρήνης, ασφάλειας και τάξης που συννεπάγεται τη διαιώνιση της άθλιας ζωής των προσφύγων.

Ο τραυματισμός αυτός του αφγανού μετανά-

στη δεν ήταν μεμονωμένο γεγονός ούτε μη αναμενόμενο. Πολλές φορές οι μετανάστες ρισκάρουν τη ζωή τους

στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, ενώ άλλες φορές έρχονται αντιμέτωποι με διάφορες μορφές βίας, όπως το ξύλο που δέχονται από κομπλεξικούς λιμενόμπατσους και τις προσβολές από τους τριγύρω κατοίκους του καταυλισμού. Αυτά είναι φαινόμενα καθημερινά που ούτε οι ίδιοι οι πρόσφυγες μπορούσαν να φανταστούν ότι θα έρχονταν αντιμέτωποι όταν έφευγαν από τις βόμβες στον τόπο τους. Βόμβες που και τα ελληνικά "ειρηνευτικά" στρατά συμβάλλουν στο να πέσουν (κάτι που θα έπρεπε να πείθει μερικούς που νομίζουν ότι η Ελλάδα δεν έχει σχέση με τις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες στις χώρες αυτές). Ένα ακόμη αξιοσημείωτο γεγονός είναι αυτά που ακολούθησαν από τους "αγανακτισμένους...ρατσιστές" μετά τη φωτιά που ξέσπασε στον καταυλισμό των αφγανών επί της Ηρώων Πολυτεχνείου στις 21 γενάρη. Αυτοί λοιπόν, έκλειναν το δρόμο στα οχήματα της πυροσβεστικής ώστε να μην φτάσουν αυτά στην εστία της φωτιάς, φωτίζοντας προκλητικά: "αν δεν καεί τώρα, θα πάμε εμείς να τον αποτελειώσουμε" και άλλα τέτοια ωραία, θεωρώντας τύχη τους το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος των καλυβιών είχε καεί ολοσχερώς με αποτέλεσμα πλήθος αφγανών να μείνουν χωρίς κατάλυμα.

μπάτσοι, ρατσιστές, μμε δουλέψανε ζανά μαζί

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΠΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΗΚΑΝ

Πολύ σημαντικό ρόλο στην μεγέθυνση της γραφικής πλέον έκφρασης "πρόβλημα με τους μετανάστες" έπαιξαν και παίζουν και τα Μ.Μ.Ε, τα οποία σπεύδουν αμέσως να σπείρουν τον πανικό, προβάλλοντας σαν μια "ανεξέλεγκτη κατάσταση" τη δικαιολογημένη αντίδραση των αφγανών ενάντια στην καθημερινή καταπίεση που υπόκεινται. Παίρνοντας τροφή από τις ρατσιστικές αντιδράσεις των κατοίκων και καταστηματαρχών της περιοχής του καταυλισμού, διαμόρφωσαν την πατέντα του "προβλήματος" βγάζοντας στην επιφάνεια μια τρομακτική εκδοχή του τρόπου επιβίωσής τους. Ακούγαμε ανά διαστήματα ρατσιστομαλακίες του στυλ "η περιοχή που υπάρχει ο καταυλισμός ανήκει στους κατοίκους της πάτρας" και "οι έλληνες πλέον δε χωράνε στον ίδιο τους τον τόπο" (τι να πουν και οι μετανάστες που τους έδιωξαν από το δικό τους). Κάθονται και μιλάνε για βρωμιά και δυσοσμία ενώ παράλληλα τους κόβουν το νερό και στέκονται εμπόδιο σε κινήσεις αλληλέγγυων για βοήθεια, π.χ. ιατρική περίθαλψη. Πολλά ακούστηκαν ακόμα για υποκίνηση των μεταναστών και για "μαθήματα πετάγματος πέτρας", πράγμα όχι καινούριο μιας και αν κοιτάξουμε τον προηγούμενο Σεπτέμβρη σε πορεία αφγανών με αλληλέγγυους (μετά από ξυλοδαρμό 4 μεταναστών) πάλι τα ίδια λέγανε. Εννοείται βέβαια πως υπήρχε παρακίνηση από μια μεγάλη δύναμη στη διαμαρτυρία των μεταναστών, μια δύναμη για διεκδίκηση της ζωής που πηγάζει από τις πολλών χρόνων κακουχίες τους, αλλά και από τη βάρβαρη αντιμετώπισή τους από νόμους, μπάτσους και ρατσιστικά κομμάτια της κοινωνίας.

Όλα αυτά αποτέλεσαν τις αιτίες για να ξεχειλίσει το ποτήρι και να οδηγήσει στην αγανάκτηση των μεταναστών που έδειξαν ότι όσο η κοινωνία τους συμπεριφέρεται σα ζώα τόσο θα αντιδρούν και αυτοί με επιθετικές διαθέσεις. Έτσι αναγκάστηκαν πολλοί "φιλόανθρωποι" να καρφωθούν καθώς εναντιώθηκαν στους μετανάστες αντιμετωπίζοντάς τους σαν απειλή για την παρουσία τους και τη γαλήνη τους, θεωρώντας υπερβολικό να καταχραστούν τη ... "φιλοξενία" που τους παρέχεται και να σηκώσουν κεφάλι. Πάντως με τέτοιου είδους αντιδράσεις από καταπιεσμένα στρώματα της κοινωνίας (όπως είναι κι οι μετανάστες) και με διάχυτη ακόμα την ένταση από την εξέγερση του δεκέμβρη, αρχίζουν σιγά σιγά να ανησυχούν κάποιοι και να τρέμουν στην ιδέα ότι οι από κάτω αυτού του κόσμου ανακτούν αυτοπεποίθηση.

για επικοινωνία στα σίγουρα -κάθε τρίτη 11.00-14.00 στο μαυροκόκκινο τραπέζακι στον κεντρικό διάδρομο του τει (και τις άλλες μέρες εκεί παίζει να μας πετύχετε...) και **κάθε δευτέρα** 11.00-15.00 στο Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ΤΕΙ Πάτρας
e-mail: sabotage_p@yahoo.com